

عنوان مقاله:

تعیین میزان شیوع اختلال اضطراب منتشر در میان دانش آموزان پایه پنجم و بررسی اثربخشی دو روش خودگویی برونی و درونی در کاهش آن

محل انتشار:

فصلنامه فرهنگ مشاوره و روان درمانی، دوره 3، شماره 11 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

لقمان ابراهیمی - دانشجوی دکتری و مدرس دانشگاه زنجان

ابوذر دهداری - کارشناس ارشد مشاوره دانشگاه علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

اختلال اضطراب منتشر از اختلالات مهم در میان کودکان و نوجوانان است. این پژوهش یاهدف تعیین میزان شیوع اختلال اضطراب منتشر در میان دانش آموزان پایه پنجم و همچنین بررسی اثربخشی دو روش خودگویی برونی و درونی در کاهش آن انجام شد. لذا برای بررسی میزان شیوع آن در میان دانش آموزان پایه پنجم 200 نفر (1000 دختر و 1000 پسر) از این (SCARED) و 3 دانش آموزان انتخاب شدند و به آزمون خودسنجی سرند اضطراب کودکان اختلالات هیجانی مرتبط با آن پاسخ دادند. نتایج نشان داد که شیوع این اختلال در میان دختران 08/11 و در میان پسران 4/9 درصد است و میان دو جنس از نظر شیوع تفاوت معنی داری وجود دارد ($p > 0.04$). (به منظور بررسی اثربخشی دو روش خودگویی برونی و درونی در کاهش این اختلال تعداد 96 نفر از آزمودنیهای دارای اختلال اضطراب منتشر به روش نمونه گیری تصادفی انتخاب و در سه گروه خودگویی برونی، درونی و گروه گواه قرار داده شدند. سپس با استفاده از دو روش خودگویی برونی و درونی هر کدام هشت جلسه و در هر جلسه به مدت یک ساعت آموزش دیدند. برای تجزیه و تحلیل فرضیه های پژوهش از آزمون t مستقل، تحلیل واریانس یک طرفه، آزمون توکی و تحلیل واریانس دو عاملی استفاده شد. نتایج نشان داد که روش خودگویی بیرونی به طور معنی دار بیشتر از روش خودگویی درونی در کاهش اضطراب موثر است ($p > 0.05$) (و در هر دو روش در مقایسه با گروه گواه اثربخشی بهتری داشتند ($p > 0.05$). (در میان دو جنس و اثر متقابل گروهها و جنسیت تفاوت معنی دار به دست نیامد.

کلمات کلیدی:

اختلال اضطراب منتشر، خودگویی بیرونی، خودگویی درونی، شیوع، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/681450>

